

ପ୍ରତାପ ସିଂହ

ବନାମ

ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 3, 1979

[ଏସ୍. ମୁର୍ତ୍ତିଜା ଫଜଲ ଅଲି, ପି.ଏସ୍. କୈଳାଶମ ଏବଂ ଏ.ପି. ସେନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ ନିୟମ - ନିୟମ 12.8 (1) - ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି - ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ସେବା ସମାପ୍ତ - ସମାପ୍ତି - ବୈଧତା ।

ଜୁଲାଇ 2, 1973 ରେ ପୋଲିସ ସହକାରୀ ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1977 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଆଦେଶକୁ ଆକ୍ଷେପ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ ନିୟମ ନିୟମ 12.8 (1) ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ବର୍ଷର ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଦବୀରେ ନିଶ୍ଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଆଦେଶ ଅବୈଧ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ପୋଲିସ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

1. ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସେତେବେଳେ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ, ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ପରିବୀକ୍ଷାରେ ନଥିଲେ । ନିୟମ 12.8, ଯାହା ପରିବୀକ୍ଷାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

2. ନିୟମ 12.8 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଧରିନେଲେ, ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କୌଣସି ନିୟମ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପରିବୀକ୍ଷା ଶେଷରେ ନିଶ୍ଚିତକରଣର ଆଦେଶ ନଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

3. ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଧରମ ସିଂହ, [1968] 3 SCR 1 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ଆଦେଶ ବିନା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ମୂଳ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ସେବା ନିୟମରେ ଏହାର ବିପରୀତ କୌଣସି ସୂଚନା ନଥିଲେ କେବଳ ଜଣେ ପରିବୀକ୍ଷାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପଦବୀରେ ଜାରି ରହିବାକୁ ବିବେଚନା

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [1980] 1 S.C.R.

କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଏହି ପଦବୀରେ ଏକ ବାସ୍ତବିକ ଅଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ଆଦେଶ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ତିନି ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିବା ପରେ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତକରଣ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ତାଙ୍କ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଧରମ ସିଂହ (1968) 3 SCR ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଲୁଧିଆନା ପୋଲିସ୍ ଅଧୀକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ହାରଜା ଦାସ ଇତ୍ୟାଦି A.I.R. 1979 S.C. 336 କୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 924/1970 ।

ଦେଖାନୀ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3219/77 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 19-10-1977 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ହାରା ଆବେଦନ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏଡ୍. ଏସ୍. ମାଉସା, ଆର୍. ଏନ୍. ସଚଥେ ଏବଂ ଏ. ସଚଥେ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଫଜଲ୍ ଅଲିକ୍ ହାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ହାରା ତାଙ୍କ ବହିଷ୍କାର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ହାରା ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତା 2-7-1973 ରିଖରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ସହକାରୀ ପୋଲିସ୍ ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତା 26-9-1977 ରିଖରେ, ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ହାରା ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ, ଏହି ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆମ ନିକଟରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଯେ ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ୍ ନିୟମର ନିୟମ 12.8 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ଥିବା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ତିନି ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବାରୁ, ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ତେଣୁ, ତାଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉପସ୍ଥାପନର ସମର୍ଥନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାରା *ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀ, ଲୁଧିଆନା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ହାରଜା ଦାସ ଇତ୍ୟାଦି* (1) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ

¹ A.I.R. 1979 S.C. 336.

ପ୍ରତାପ ସିଂହ ବନାମ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଫଜଲ ଅଲି)

ବିଚାରପୀଠର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତରଫରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ରଖିଥିଲେ :

“ତେଣୁ ଯଦି ନିୟମ 12.2 (3) ଏବଂ 12.21 କୁ ଏକାଠି ପଢ଼ାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ କନଷ୍ଟେବଲ ପାହ୍ୟାର ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିବୀକ୍ଷାର ସର୍ବାଧିକ ଅବଧି ହେଉଛି ତିନି ବର୍ଷ, କାରଣ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ସେବାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ନିୟମ 12.21 ଅନୁଯାୟୀ ସେବାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁକ୍ତିକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ସମର୍ଥନ କରେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଠିକ ଭାବେ ନିଆଯାଇନାହିଁ କାରଣ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଧରମ ସିଂହ* (2) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପଞ୍ଜାବୀଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି ମତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

“ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି କରାଯାଏ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ଆଦେଶ ବିନା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି କିମ୍ବା ସେବା ନିୟମାବଳୀର ମୂଳ ଆଦେଶରେ ଏହାର ବିପରୀତ କୌଣସି ସୂଚନା ନଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଜଣେ ପରିବୀକ୍ଷାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପଦବୀରେ ରହିବା ପାଇଁ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, କର୍ମଚାରୀକୁ ପଦବୀରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତକରଣର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ପରିବୀକ୍ଷାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତକରଣର ଆଦେଶ ବିନା ପଦବୀରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି କିମ୍ବା ସେବା ନିୟମାବଳୀର ମୂଳ ଆଦେଶର ବିପରୀତ କିଛି ନଥିବା ସ୍ଥଳେ, ଏକମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହେଉଛି ଯେ, ପରିବୀକ୍ଷାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବଧିକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।”

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ନିୟମ 12.8 ଯାହା ପରିବୀକ୍ଷାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ, ଏହି ମାମଲାରେ ଆଦୌ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବଳ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବସ୍ଥାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ଯଦି ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ

² [1968] 3 S.C.R. 1, 4-5

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [1980] 1 S.C.R.

କରାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ଯଦି ଧରି ନିଆଯାଏ ଯେ ପଞ୍ଜାବ ପୋଲିସ୍ ନିୟମର ନିୟମ 12.8 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ସେ ତିନି ବର୍ଷର ପରିବୀକ୍ଷା ଶେଷ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ 12.8 ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ, ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନିୟମ ନାହିଁ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତା ଆଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ବୋଲି ଧରାଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଧରଣ ସିଂଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ତିନି ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିବା ପରେ ନିଶ୍ଚିତକରଣର କୌଣସି ସ୍ଵଳ୍ପ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯିବ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ତାଙ୍କ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା ।

ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ ହେଉଛି ଯେ *ଫ୍ଟାରିକା ଦାସ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଧ୍ୟାନ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଧରଣ ସିଂହ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲା, ଯାହା ଏକ ବୃହତ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, *ଫ୍ଟାରିକା ଦାସ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବୃହତ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ସିଧାସଳଖ ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ଏହି କାରଣରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ଆମେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇପାରୁନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ଵିତ ସରକାରୀ ବାସଗୃହ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେ ବିକଳ ଆବାସ ଖୋଜିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବେ । ଯଦି ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷର ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ମାରଖାଙ୍କ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ସମୟ ଦେଇଛୁ ଯେପରିକି ସେ ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀ ନିକଟରେ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ଵିତ ସରକାରୀ ବାସଗୃହକୁ ଖାଲି କରିପାରିବେ ।

ପି.ବି.ଆର୍.

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।